

NOWE TYSIĄCLECIE

NUMER 7, 8, 9 (48) LIPIEC, SIERPIEŃ, WRZESIEŃ 2017

ISSN 1644-5112

KWARTALNIK PARAFII ODKUPICIELA ŚWIATA WE WROCŁAWIU

NOWE TYSIĄCLECIE

Numer 7, 8, 9 (48) /2007

SPIS TREŚCI

Zaproszenie do wzięcia udziału w procesji w X rocznicę powodzi.....	4
Święto Podwyższenia Krzyża Św.	5
Niepokoje człowieka współczesnego	6
Wywiad – O prawie naturalnym	6
Wspomnienie sprzed 10 lat	8
MOPS.....	10
Siostra Wiktoria	12
Zaproszenie na koncert.....	12
Caritas	12
Plan pracy duszpasterskiej	13
Pan Edward Stypuła.....	14
Wypominki.....	15

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

Ks. Adrian Horak,
Ks. Stanisław Stelmaszek (opiekun),
Stale współpracują: Czesław August,
Anna Kieres, Andrzej Krasowski

Adres redakcji

ul. Macedońska 2, 51-113 Wrocław
tel./fax (71) 327 50 45,
fax (71) 327 50 45 w. 31

WYDAWCA

Parafia Rzymskokatolicka
pw. Odkupiciela Świata
ul. Macedońska 2, 51-113 Wrocław
tel./fax (71) 327 50 45

Drukarnia:

Studio Graphito
graphito@poczta.wp.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo do
wykonywania skrótów i zmian w materia-
łach przeznaczonych do publikacji. Listy
oraz materiały autorskie prosimy przeka-
zywać przez współpracowników pisma.

Minęło 10 lat od pamiętnej powodzi

W tym roku mija 10 lat od pamiętnej powodzi, jaka przeszła przez Wrocław. Dzięki Bożej pomocy i wielkiej pracy mieszkańców naszej parafii i tej części miasta ustrześliśmy się od wielkiej wody. Zaraz po powodzi we wrześniu 1997 roku Jego Eminencja Ks. Kardynał Henryk Gulbinowicz zarządził modlitwę i procesję ulicami miasta z relikwiami św. Stanisława i Doroty. W tym roku dnia 23 września wy-

brano trasę procesji od OO Franciszkanów do nas. To wielki zaszczyt dla naszej parafii, ale jeszcze większe wyzwanie bo będziemy gościć wszystkich biskupów wrocławskich mieszkańców parafii z władzami wojewódzkimi, samorządowymi, rektorami wyższych uczelni, przełożonymi wyższymi zakonów żeńskich i męskich, klerykami. Twórzmy już klimat informując wszystkich i zachęcając do wzięcia udziału w procesji.

Przed rokiem Wrocławianie trwali w modlitwie dziękczynnej na terenie Dekanatu Wrocław – Sępolno. Na zdjęciu adoracja w Parafii pw. Świętej Rodziny.

Zaproszenie do wzięcia udziału w procesji w X rocznicę powodzi

*Plan procesji z relikwiami św. Stanisława i św. Doroty
z kościoła p.w. św. Antoniego, al. Kasprowicza do kościoła p.w. Odkupiciela Świata,
ul. Macedońska 2, 23.09.2007 r. godz. 16.00*

- ◆ 15⁵⁰ Kościół p.w. św. Antoniego – zajęcie miejsc przez zaproszonych gości
 - ◆ 16⁰⁰ Nabożeństwo Ku czci św. Stanisława i św. Doroty
- Przewodniczy Jego Ekscelencja Ks. Bp Edward Janiak
- Pozdrowienie liturgiczne – JE ks. Bp. Edward Janiak
 - Powitanie uczestników uroczystości (O. Proboszcz);
J. Eksc. Ks. Arcybiskupa Mariana Gołębiewskiego i przybyłych biskupów oraz wyższych przełożonych zakonów męskich i żeńskich, kapituł katedralnej i kolegiackiej, ks. Dziekanów, księży różnych stopni i godności, sióstr zakonnych i kleryków, parlamentarzystów, przedstawicieli władz wojewódzkich, sejmiku województwa dolnośląskiego, przedstawicieli władz miasta, rektorów wyższych uczelni, przedstawicieli służb mundurowych; policji, wojska, straży miejskiej i straży pożarnej, przedstawicieli różnych środowisk miasta Wrocławia, zebranych wiernych.
 - Wprowadzenie do Liturgii Słowa: J. Eksc. Ks. Bp Edward Janiak
 - Liturgia Słowa: 1 czytanie, psalm, 2 czytanie, alleluja – LSO
 - Ewangelia: ks. Dziekan Kazimierz Nawrotek
 - Wystąpienie ks. Infulata Adama Drwięgi – kustosa relikwii
 - Modlitwy ku czci św. Stanisława i św. Doroty
- ◆ Porządek procesji przedstawia O. Proboszcz; Krzyż, lampiony, poczty sztandarowe, orkiestra policyjna, siostry zakonne, LSO, klerycy, kapłani, biskupi, relikwie, przedstawiciele władz i środowisk Wrocławia, służby mundurowe, wierni.
 - ◆ Relikwie z kościoła wynoszą księży dekanatu Wrocław – Osobowice
 - ◆ Procesja (Komentator zapowiada pieśni, tajemnice światła i zmiany delegacji niosących relikwie)
- Niosący relikwie w czasie procesji:
- księży dekanatu do granicy posesji OO. Franciszkanów
 - młodzież
 - mężczyźni
 - kobiety
 - Liturgiczna Służba Ołtarza
 - zakonnicy i przedstawiciele służb mundurowych
- ◆ ok. godz. 18⁰⁰ rozpoczęcie Mszy św. koncelebrowanej pod przewodnictwem J. Eksc. Ks. Arcybiskupa Mariana Gołębiewskiego
 - Kazanie: J. Eksc. Ks. Bp Andrzej Siemieniewski
 - Modlitwa Wiernych: przedstawiciele wiernych
 - ◆ Podziękowanie na zakończenie uroczystości – ks. Proboszcz parafii Odkupiciela Świata

Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

„Kłaniamy Ci się, Jezu Chryste, Chryste błogosławimy Tobie, żeś przez Krzyż i Mękę swoją odkupił świat”.

Ci, którzy ginęli za wiarę, obejmowali z miłością Krzyż Chrystusa, powtarzając: „Błogosławimy Tobie, żeś przez Krzyż i Mękę odkupił świat”.

Kłaniamy Ci się, Jezu Chryste! Kłaniamy się. Upadamy na kolana. Nie znajdujemy dostatecznych słów ani gestów, aby wyrazić Ci tę cześć, jaką przejmuję na nas Twój Krzyż.

Jaką przejmuję na nas Twoje wyniszczenie aż do śmierci? Jaką przejmuję na nas dar Odkupienia, ofiarowany całej ludzkości – wszystkim i każdemu – przez całkowite i bezwzględne poddanie Twojej woli względem woli Ojca...

Objawił miłość Ojca w swojej miłości. Z wysokości swego Krzyża ma prawo mówić do ludzi wszystkich czasów: „Kto mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca” (J 14,9). Objawił przez swą śmierć, że jest w świecie Miłość – Miłość potężniejsza niż grzech. Objawił Boga, który „bogaty jest w miłosierdzie” (Ef 2,4). Otworzył przed nami drogę nadziei.

I oto my pragniemy, Chryste, wołać dzisiaj do tego Miłosierdzia, które w sposób nieodwracalny weszło w dzieje człowieka, w cały nasz ludzki świat – i mimo pozorów słabości jest potężniejsze od zła. Jest największą potęgą i siłą, na której może oprzeć się zagrożony z tyłu stron człowiek.

Hagios o Theos, Hagios Ischyros, Hagios Athanatos, eleison hymas. – Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis, miserere nobis – Święty Boże, Święty Mocny, Święty a Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami.

Niech potęga Twojej miłości raz jeszcze okaże się większa od zła, które nam zagraża. Niech okaże się większa od grzechu – od wielorakich grzechów, które coraz bezwzględniej określają sobie publiczne prawo obywatelstwa w życiu ludzi i społeczeństw.

Niech okaże się, o Chryste, potęga Twojego Krzyża większa od sprawcy grzechu, który zwie się „władcą tego świata” (por. J 12, 31).

Przecież: Ty przez Krew i Mękę Twoją odkupiłeś świat! Amen.

Jan Paweł II

Niepokoje człowieka współczesnego

Człowiek wyszeptał Boże, przemów do mnie! I oto słowik zaśpiewał. Ale człowiek tego nie usłyszał, więc krzyknął: – Boże, przemów da mnie! I oto błyskawica przeszła niebo... Ale człowiek tego nie spostrzegł. Płacząc z rozpacz, powiedział: – Dotknij mnie Boże, niech wiem, że tu jesteś. Bóg schylił się i dotknął człowieka. Ale człowiek strzepnął motyla ze swego ramienia i poszedł dalej. Bóg jest wśród nas. Także w małych i prostych rzeczach, nawet w dobie komputerów, więc człowiek płakał: – Boże potrzebuję Twojej pomocy! I oto dostał stronę z dobrym słowem i słowami zachęty. Ale człowiek nie obejrzał jej i płakał dalej... (bo „serce ma swoje racje, których rozum nie zna” używaj serca aby świat był lepszy) Ale człowiek tego nie spostrzegł, rzekł: – Boże pozwól mi Cię zobaczyć. I oto gwiazda zamigotała jasniej, Ale człowiek jej nie zauważył, więc zawołał – Boże uczyni cud! I oto narodziło się dziecko! Człowiek wołał dalej! – Boże daj się dotknąć! I przyszła Śmierć, aby spełnić prośbę człowieka.

Wywiad – O prawie naturalnym

Zks. prof. dr hab.
Grzegorzem
Leszczyńskim, Oficja-
lem Trybunału Metro-
politalnego w Łodzi,
kierownikiem katedry
kościelnej procedu-
ry administracyjnej
UKSW, kierownikiem
zakładu prawa kano-
nicznego UŁ rozmawia
ks. Waldemar Kulbat:

Ks. Waldemar Kul-
bak: Ks. Profesorze,
z zachwyty starożytnych
Greków nad harmonią
i celowością wszechświa-
ta zrodziło się pojęcie
kosmosu, które w języku
greckim znaczy „uporząd-
kowany”. Myślę, że zadzi-
wienie racjonalnym cha-
raktem natury ludzkiej
leżało u podstaw odkrycia
pojęcia nomos czyli prawa.
Także na przełomie XVIII
i XIX wieku myśliciel I.
Kant z Królewca mówił,
że zachwycają go dwie
rzeczy: niebo gwiazdziste
nad głową i głos sumienia,
który odzywa się w sercu
człowieka. Co sądzi ks.
Profesor o idei prawa na-
turalnego, które człowiek

może rozpoznać z racji swo-
jej rozumnej natury? Czy
zagubiony w chaosie współ-
czesnej kultury masowej
człowiek jest zdolny odkryć
to co najważniejsze i wybrać
właściwą drogę?

Ks. prof. Grzegorz
Leszczyński: Historia filo-
zofii prawa odzwierciedla
nieustanne poszukiwania
odpowiedzi na pytania doty-
czące prawa natury. Każda
nowa sytuacja domaga się
odmiennych odpowiedzi.
W tym sensie są to poszuki-
wania nieustanne i uniwer-
salne. Pytania prawników
nawiązujących do idei prawa
natury koncentrują się wo-
kół poszukiwania wartości
leżących u podstaw prawa
stanowionego, takich jak
sprawiedliwość, słuszność,
porządek czy odpowiedzial-
ność. Pytanie podstawowe
stanowiące przedmiot spo-
ru między zwolennikami
i przeciwnikami prawa na-
tury brzmi: czy jest możli-
we wyprowadzenie ze zdań
opisujących empiryczną rze-
czywistość zasad o charak-
terze wartości absolutnych?
Zwolennicy pozytywizmu
prawniczego zaprzeczają
obiektywnemu istnieniu

wartości, sprowadzając ich sens jedynie do przeżyć o charakterze emocjonalnym. Zwolennicy zaś prawa natury uznają je za wartość, wyprowadzają je z pewnych empirycznie stwierdzalnych stanów natury zasługujących na pozytywną ocenę moralną w etycznych kategoriach dobra. Uważam, że wartość jest właściwością natury istniejącą obiektywnie i możliwą do poznania. Stąd, taka wartość może być następnie wyrażana w formie normy postępowania. Osądy moralne, które konstytuują prawo natury kształtują sferę powinności w ludzkim działaniu, a przez to umożliwiają rozróżnienie tego, co należy czynić, od tego czego należy unikać. Wzorce te są tak oczywiste, że każdy myślący człowiek nie może ich nie dostrzegać. Są to szczególne impulsy rozumu, sumienia, serca i duszy doznawane przez każdego człowieka głównie w sytuacjach konieczności wyboru odpowiednich wartości.

W czasach współczesnych zauważamy wiele konfliktów, niepokojów, niesprawiedliwości. Wieleść idei, systemów etycznych, chaos w dziedzinie systemów wartości, a także słabość państw liberalnych, które zajmują często stanowisko sceptycy-

zmu i relatywizmu prowadzi często do nihilizmu i anomii, a więc do zniszczenia jakichkolwiek solidnych podstaw życia społecznego. W rezultacie ludzie stają się bardzo nieszczęśliwi. Czy współczesnemu człowiekowi może pomóc nauka Kościoła i jasne kryteria moralne? Nauka Kościoła stawia przede wszystkim jasne kryteria moralne. Co więcej, czyni to w kwestiach podstawowych dla życia jednostki i społeczności. Kwestie te dziś podlegają różnym interpretacjom moralnym. Prawo natury, na którym między innymi opiera się nauka Kościoła jest jednoznaczne. Przejawem prawa natury jest dla przykładu skłonność natury człowieka do ochrony własnego życia. Stąd nauka Kościoła obecna również w porządku prawnym mająca na celu gwarancje ochrony ludzkiego życia od jego poczęcia do naturalnej śmierci. Podobnie przejawem prawa natury jest wzajemna skłonność do siebie mężczyzny i kobiety w celu prokreacyjnego przedłużania gatunku ludzkiego. Stąd nauka Kościoła uznająca jedynie związek mężczyzny i kobiety jako związek wynikający z natury człowieka. I tak można by mnożyć przykłady zasad prawa natury, które są źród-

łem wielu norm zawartych w nauce Kościoła. Przyjęcie tych norm przez współczesnego człowieka nie zawsze jest proste, gdyż często zderzają się one z narzucanymi przez różne środowiska i media kontrowersyjnymi wzorcami człowieka i społeczeństwa, odbiegającymi od zasad prawa natury, które owo społeczeństwo winny tworzyć. Jednak tylko wartości podstawowe i ich respektowanie zapewniają głębokie kształtowanie swojego człowieczeństwa. Przestrzeganie prawa natury jest szczególną miarą człowieczeństwa, kształtowaną w rezultacie funkcjonowania rozumu praktycznego, zmierzającego do poznania prawdy. Dla człowieka kierującego się rozumem praktycznym prawda jest realizacją jego celów uzgodnionych z dobrem moralnym. Brak kierowania się w życiu zasadami prawa natury powoduje oczywiście zaistnienie określonej sankcji. Może ona polegać na zagrożeniu dla zdrowia, życia jednostki ludzkiej, jak też prawidłowego funkcjonowania społeczności. Naruszenie praw natury zwraca się bowiem nieubłagane przeciw człowiekowi i społeczeństwu.

Dziękuję za rozmowę.

Wspomnienia sprzed 10 lat

Wielu mieszkańców naszej pięknej dzielnicy ma jeszcze żywo w pamięci koszmarny obraz mętnej wody, bezlitośnie podnoszącej się z godziny na godzinę w pamiętną sobotę 12 lipca 1997 r.... W cieniu oficjalnych komunikatów radiowych i telewizyjnych niewiele osób wiedziało wówczas, jak naprawdę wyglądało życie tych, którzy organizowali sprawną i efektywną akcję walki z wodą. Bardzo często praca ta nie miała nic wspólnego z zaleceniami najrozmaitszych „sztabów”, gdzie bazując na symulacjach komputerowych i chaotycznych doniesieniach z terenu, powołani do pracy specjaliści (przynajmniej niektórzy), poza oglądaniem mapy, zapewne nie wyobrażali sobie nawet jak wyglądała realna sytuacja w miejscach zagrożenia. Bywało, że zanim informacja o zagrożeniu dotarła do jakiegoś sztabu (nie zawsze kompetentnego i współpracującego z pozostałymi), spóźnione zalecenia odpowiednich doradców nie miały już żadnego znaczenia. W takiej sytuacji znaleźliśmy się także my – Karłowiczanie. W pewnym okresie walki o zabezpie-

czenie zabytkowego centrum Wrocławia, Karłowice były wyraźnie pomijane w oficjalnych komunikatach. Bardzo smutnym dla nas dokumentem są zapisy telewizyjne, przez wielu z nas pieczołowicie do dziś przechowywane na kasetach video.

W sytuacji zdania na samych siebie, ludzie walczący bezpośrednio z wodą, w wielkim stopniu polegali na zgłaszających się do ciężkiej, całodobowej pracy posiadaczach „CB-Radio”. Przyłączali się oni do akcji ratunkowej, udostępniając przenośne radiostacje w samochodach, na motocyklach lub po prostu w rękę. Dzięki łącznikom „CB-Radio” możliwa była koordynacja działań poszczególnych grup i podejmowanie szybkich decyzji odnośnie niezwłocznego i właściwego kierowania ładowarek, samochodów, piasku, worków i ludzi do pracy tam, gdzie byli w danej chwili najbardziej potrzebni. Na naszym karłowickim odcinku, bardzo ściśle współpracowaliśmy z grupami walczącymi z wodą na Osobowicach, ale także na Sołtysowicach i Polanowicach, gdzie mieszkańcy bronili się przed występującymi z brzegów wodami Widawy.

Na Karłowicach samozwańcze grupy „obrońców wału” działały doskonale, choć w wielu przypadkach popełniały niezamierzone błędy. Zapewne w żadnej grupie nie było nikogo, kto znał się na właściwym układaniu worków z piaskiem w sytuacji zagrożenia powodziowego. Bywało, że na tzw. „punkt” przyjeżdżała jakaś osoba, powołująca się na jakiś sztab i zalecała odpowiednie działanie zabezpieczające. Ludzie z wdzięcznością przyjmowali dobrą radę, po czym z mozołem odpowiednio budowali zabezpieczenia. Po pewnym czasie zjawiał się inny, równie wiarygodny „doradca” i zalecał wykonanie czegoś dokładnie odwrotnego. Niejednokrotnie ludzie jak mrówki zmieniali kierunek działania i ponownie przenosili tony piasku. Nie zawsze ta druga rada również była właściwa, ale podczas akcji, zwłaszcza w pierwszych dniach, większość z nas miała jeszcze zaufanie do decyzji „specjalistów”. Gdy zalecenia takiego „specjalisty” bywały już z założenia bezsensowne, wówczas nikt nie brał ich pod uwagę, dziwiąc się jedynie ludzkiej głupocie. Szczególnie dużo takich rad padało tuż przed drugą falą, podczas uszczelnienia nasączonego jak gąbka wału wielkimi płachtami folii. Przypomnijmy, że druga fala dotarła na Karłowice w piątek 25 lipca około godziny 22⁰⁰, osiągając na wodowskazy w Trestnie poziom 574 cm. Z czasem, doznając kilku rozczarowań, grupy mieszkańców kierowały się zwykłą intuicją, własnym zdrowym rozsądkiem lub też polegały na logicznie brzmiących opiniach kogoś z własnego grona. W wielu sytuacjach przypadkowo dobrane grupy obrońców karłowickiego wału radziły sobie całkowicie samodzielnie wiedząc, że na nikogo „z miasta” nie mogą w danej chwili liczyć.

Wskazując na dokonania takich grup na Karłowicach, żadnej z nich nie można szczególnie wyróżniać; działania wszystkich były zgrane, pełne poświęcenia i dostosowane do warunków panujących na danym odcinku wału. Niezależnie od tego gdzie ludzie bronili swojego i cudzego dobytku, ich poświęcenie pozostaje nie do przecenienia, a całkowicie spontaniczna mobilizacja sprawiła, że „przy workach” nie liczyło się wykształcenie, pozycja społeczna, zamożność, wiek, itp. Każdy miał tylko imię i każdy robił to do czego się w danej chwili najlepiej nadawał. Słabsi, starsi lub nie w pełni sprawni podawali, trzymali i wiązali napełnione piaskiem worki, a silniejsi – napełniali je, nosili i układali w odpowiednich miejscach; w tej kwestii nawet płeć nie odgrywała roli, lecz siła mięśni i wytrwałość. Równie ofiarnie pracowali młodzi, starsi, kobiety i dzieci, zarówno w dzień jak i przez całą noc. Dostarczany przez starszą panią dla pracujących tuż przez świtem termos z gorącą kawą bywał witany z podobną radością jak wywrotka z piaskiem...

Niestety, zdarzały się też chwile gorzkiego rozczarowania i bezsilnej złości, kiedy wśród zmęczonych, kolejną dobę ciężko pracujących ludzi pojawiali się albo elegancko ubrani, dość cynicznie nastawieni młodzi ludzie albo wręcz sabotażyści, którzy pod osłoną nocy starali się niweczyć z tak wielkim trudem wznoszone zabezpieczenia. Bardzo uciążliwi byli też tzw. „wycieczkowicze”. Mniej bezczelni zjawiali się tylko zobaczyć „co się zmieniło” (od ich poprzedniej wizyty) i „jak oni pracują”; bardziej bezczelni jeździli po workach rowerami albo przyprowadzali swoje pieski w celach czysto fizjologicznych. Wszyscy oni bardzo dziwili się energicznym sprzeci-

wom niechlujnie ubranych i nieładnie pachnących „tych od worków”. Na szczęście były to zdarzenia epizodyczne, skutecznie i bezpardonowo eliminowane.

Była to dobrowolna praca grup zupełnie obcych sobie ludzi, którzy spotykali się zawsze w tym samym towarzystwie na tych samych tzw. „punktach” i wyznaczali sobie kolejne dzienne i nocne dyżury. Zgodne działanie dobrze zorganizowanych zespołów w ekstremalnej sytuacji wspólnego zagrożenia sprawiło, że wielu z nas zetknęło się wówczas po raz pierwszy i nawiązaną „na wale” znajomość utrzymuje do dziś. Po skończeniu akcji ratunkowej, po umyciu się i przebraniu, każdy wyglądał inaczej i mijając się na ulicy w pierwszym momencie trudno było się zorientować „skąd ja znam tę twarz”.

Wielu z nas do końca życia zapamięta fizyczną i psychiczną wagę worka z piaskiem, chociaż równie wielu nigdy wcześniej nie przypuszczało, że kiedykolwiek będzie miało z czymś takim do czynienia. Symboliczny worek z piaskiem mógłby stać się pomnikiem, upamiętniającym wiele miejsc na naszym wale, w których właśnie owe worki zatrzymywały wodę, ratując znaczną część Karłowic przed zatopieniem.

Pamiętajmy jednak, że nadodrzańskie wały zostały wzniesione przez poprzednich gospodarzy naszego miasta z dużym zapasem na przyszłość po katastrofalnej powodzi, która nawiedziła Wrocław w 1903 r. Kredyt został już wykorzystany, a planowany zapas bardzo przydał się właśnie w roku 1997. Miejmy nadzieję, że nie będzie nam dane przeżyć podobną katastrofę jeszcze raz.

*Marek W. Lorenc
(Wrocław-Karłowice)*

Centrum

Pierwsze spotkanie, które odbyło się 17.05.2007 r. w sali Parafii Rzymsko-Katolickiej pod wezwaniem Odkupiciela Świata przy ul. Macedońskiej 2, zaowocowało powstaniem Partnerstwa Centrum Aktywności Lokalnej na rzecz rozwiązywania problemów i aktywizacji mieszkańców osiedla Polanka we Wrocławiu. Animatorem Regionalnego Ośrodka EFS z Wrocławia jest p. K.Furmańska.

Inicjatorem partnerstwa jest Zespół Terenowej Pracy Socjalnej nr 10 Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu.

Uczestnicy spotkań:

1. Dyrekcja MOPS i specjaliści Działu Analiz Programów i Szkoleń
2. „Haga Sport” – Szkoła Tenisa Ziemnego
3. Fabryka Makaronów „Malma”
4. Fagor Mastercook SA
5. Gimnazjum nr 27
6. Komenda Wojewódzka Policji
7. Komendant Miejski Policji we Wrocławiu
8. Komendant Policji Wrocław Psie Pole
9. Komendant Straży Miejskiej
10. Kuchnia Charytatywna Ojców Franciszkanów
11. Osiedlowy Klub „Polanka”
12. Parafia Rzymsko-Katolicka pw. Odkupiciela Świata
13. Poseł Ewa Wolak
14. Poseł Sławomir Piechota
15. Przychodnia dla Dzieci i Dorosłych „Różanka”
16. Rada Osiedla Karłowice – Różanka
17. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Polanka”

Aktywności Lokalnej

18. Stowarzyszenie „Życ Inaczej”
19. Supermarket „Ponik”
20. Szkoła Podstawowa nr 50
21. Wydział Edukacji Urzędu Miejskiego
22. Zespół Parafialny „Caritas”
23. Zespół Szkół nr 8

Centrum Aktywności Lokalnej to instytucja: posiadająca realne, fizyczne miejsce, które ma służyć ożywieniu i integracji społeczności lokalnej działa w odpowiedzi na rozpoznane potrzeby środowiska i to potrzeby wyznaczają kierunki działań podejmowanych przez liderów cała działa na różnych polach nie zawężając swojej aktywności do jednej grupy (np. niepełnosprawni czy osoby starsze) czy obszaru (np. ekologii, pomocy społecznej czy kultury) promuje metody pracy wolontarystycznej i zespołowej, działa przez ludzi i zarazem dla ludzi jest miejscem wsparcia inicjatyw lokalnych poprzez animowanie i tworzenie projektów, tworzenie grup samopomocowych i sąsiedzkich, budowanie lokalnego partnerstwa na rzecz rozwiązywania problemów, inicjowanie lokalnych akcji lub wydarzeń.

Podsumowanie dotychczasowych działań partnerstwa:

1. Pierwsze inauguracyjne Spotkanie Partnerstwa odbyło się w dniu 17.05.2007r.
2. Szkolenie z zakresu budowania Partnerstwa Lokalnego, Bolków 28-29.05.2007r.
3. Spotkanie robocze (w siedzibie Stowarzyszenia „Życ Inaczej” oraz salce parafialnej przy ul. Macedońskiej 2) 31.05.2007r., 05.07.2007r., 12.07.2007 r., 19.07.2007r.
4. Drugie Spotkanie Partnerstwa w dniu 28.06.2007r., na którym zaplanowano co

można zrobić wspólnie w najbliższym czasie. Wypracowano również wspólne korzyści, wspólne interesy, cele. Podpisano wstępną deklarację uczestnictwa w Partnerstwie. Zaplanowano na dzień 06.10.2007r. Festyn Rodzinny pod nazwą „Poznajmy się bliżej”.

5. Trzecie Spotkanie Partnerstwa w dniu 11.09.2007r. na którym zaprezentowano propozycję wspólnej ulotki wszystkich Partnerów. Przedstawiono także informację dotyczącą nowego projektu „Wspólna sprawa”, dotyczącego bezpieczeństwa w miejscu zamieszkania oraz mającego przeciwdziałać przemocy w rodzinie. Pojawił się pomysł utworzenia Osiedlowej Prewencyjnej Grupy Wsparcia. Celem bezpośrednim projektu jest:

- wypracowanie mechanizmów współpracy pomiędzy służbami, instytucjami, organizacjami działającymi na terenie Osiedla Polanka;
 - edukacja na rzecz bezpieczeństwa (wzrost wiedzy z zakresu patologii, zagrożeń, przemocy);
- zwiększenie skuteczności procedury Niebieskich Kart oraz zacieśnienie współpracy instytucji i organizacji społecznych świadczących pomoc psychologiczną i socjalną dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie.

Na ostatnim spotkaniu grupa partnerstwa pracowała nad zorganizowaniem imprezy rodzinnej integracyjnej w dniu: 06.10.2007r., na którą serdecznie zapraszamy wszystkich w godzinach 11⁰⁰ – 18⁰⁰. Plakaty ukażą się na osiedlu przed planowanym terminem.

CAL – „POMÓŻMY LUDZIOM – ŻEBY POMOGLI SAMI SOBIE”

CAL – Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej stanowią dobrze zorganizowane i prężnie działające społeczności lokalne.

Najważniejszą zasadą CAL jest realizowanie działań na rzecz miejscowości czy osiedla przy zaangażowaniu i współpracy mieszkańców, organizacji, instytucji, firm. Dzięki temu instytucje „calowskie” stają się autentycznymi placówkami obywatelskimi i społecznościami.

Program jak i działania skierowane są do instytucji samorządowych, spółdzielczych, klubów osiedlowych, domów kultury, szkół, organizacji pozarządowych, ośrodków pomocy społecznej.

Ośrodki zakwalifikowane do projektu uczestniczą w cyklu szkoleniowo-konsultacyjnym. Doradztwo i konsultacje służą z kolei wdrażaniu zaplanowanych działań w poszczególnych ośrodkach.

Szczególny akcent położono na kompleksowe rozwiązanie problemów w dziedzinie: np. żywienia gospodarczego rejonów wiejskich, przeciwdziałania bezrobociu, ekorozwoju, ochrony i rewitalizacji środowiska, rozwoju więzi i społeczności lokalnych, rozwoju turystyki i przebudowy substancji mieszkaniowej.

Wiedza i umiejętności zdobywane na bieżąco są wykorzystywane poprzez realizację konkretnych zadań. Od początku więc wszystkie podejmowane działania mają na celu poprawę warunków naszego życia. De-

cyzje o tym jak ma wyglądać nasze osiedle, miasto czy gmina należy do obywateli.

PARTNERSTWO we Wrocławiu

„Partnerstwo – to porozumienie międzysektorowe w którym jednostki, grupy czy organizacje zgadzają się wspólnie pracować, dzieląc zarazem koszty, ryzyko jak i korzyści w celu wypełnienia zobowiązania lub podjęcia określonych zadań.”

Idea partnerstwa:

Wspieranie finansowe
Współdziałanie
Współdecydowanie
Konsultowanie
Informowanie

Założenia opierają się tylko na szeroko rozumianej, pełnej współpracy różnych sektorów. Co umożliwia poszukiwanie spójnych, śmiałych i nowatorskich rozwiązań trudnych problemów których nie brakuje w naszym mieście i na naszym osiedlu.

Etapy budowania partnerstwa:

1. Ustalenie zakresu działania
2. Identyfikacja (potencjalnych partnerów)
3. Zawiązanie partnerstwa (tworzenie podstaw współpracy, ustalenie zasad)
4. Planowanie (program działania)
5. Zarządzanie

- 6. Zapewnienie potrzebnych zasobów
- 7. Wyłonienie liderów osiedlowych włączanych do poszczególnych zadań

Dlaczego wybieramy partnerstwo?:

- poprawa skuteczności działań
- innowacyjne podejście
- lepsze wykorzystanie zasobów
- lepszy dostęp do informacji
- różnorodne mechanizmy
- wzrost reputacji, wiarygodność

Potencjalne korzyści:

- możliwość stworzenia wspólnej wizji i strategii podzielanej przez wiele różnych zainteresowanych stron
- możliwość zwiększenia wiary w siebie pośród wszystkich uczestników przez realizację przemyślanej strategii budowania poczucia współdecydowania
- możliwość uświadomienia zainteresowanym stronom znaczenia ich wspólnego celu jako podstawy sprawiedliwego podziału kosztów, zagrożeń i korzyści
- rekonstrukcja zaufania i budowa sieci społecznych
- poszerzanie strefy bezpieczeństwa społecznego
- minimalizowanie zjawiska wykluczenia społecznego
- wspieranie wzmacniania konkurencyjności obszaru
- wzmacnianie postaw przedsiębiorczych i przedsiębiorczości
- dostosowanie programów nauczania do wymagań rynku pracy
- lokalne wzmacnianie długofalowych tendencji modernizacyjnych

Wy też bądźcie gotowi,
gdyż o godzinie, której
się nie domyślacie, Syn
Człowieczy przyjdzie.

Łk. 12,40

Siostra Wiktoria

Z końcem sierpnia 2007 r. zakończyła posługę w naszej parafii Siostra Wiktoria, Helena Wertejuk. W niedzielę 16.09. podczas Mszy św.- summy, parafianie Kościoła na Polance, swoją modlitwą dziękowali Panu Bogu za 12 lat posługi zakonnej w naszej wspólnocie parafialnej. Od początku istnienia parafii Siostra Wiktoria była gospodynią w naszym kościele, najpierw w Kaplicy, a od 2001 roku w nowej świątyni. Siostra dbała o to, aby piękniejący z dnia na dzień kościół był, stosownie do powagi misterium świętej Eucharystii, należycie przygotowany. To ona przez lata układała piękne bukiety kwiatów przy ołtarzu, doglądała przed niedzielnych porządków, zaopatrywała stół w wydawnictwa katolickie, urzędowała w kancelarii parafialnej. Jednym słowem, Siostra Wiktoria przez 12 lat była niczym pracowita mrówka i dobry duszek w naszym kościele.

Siostrze Wiktorii parafianie składają bardzo serdeczne podziękowanie za ofiarną posługę. Życzą wiele łask Bożych w nowych obowiązkach zakonnych i zapewniają Siostrę o stałej modlitwie w Jej intencji.

Szczęść Boże!

*W dniu 16 września 2007 r.
Rada Parafialna przy kościele
p.w. Odkupiciela Świata
we Wrocławiu*

Kościół Odkupiciela Świata
we Wrocławiu
ul. Macedońska 2

30.09.2007 r. godz. 12³⁰

MSZA ŚWIĘTA

oraz **KONCERT
MUZYKI RELIGIJNEJ**

z udziałem

**Chóru Bazyliki Mniejszej
p/w św. Elżbiety Węgierskiej
we Wrocławiu
„BASILICA CANTANS”**

Dyrygent: Mirosława Jura-Żegleń

Zapraszamy!

Plan pracy duszpasterskiej

W ROKU SZKOLNO-KATECHETYCZNYM 2007/2008

- **DZIECI I KOMUNIJNE** mają swoje spotkania w KAŻDY CZWARTEK O GODZ. 17¹⁵ w Kościele.
- **RODZICE DZIECI KOMUNIJNYCH Z DZIEĆMI** spotykają się w KAŻDĄ III NIEDZIELĘ MIESIĄCA na Mszy św. O GODZ. 12³⁰.
- **Dzieci rocznicowe** w każdy wtorek o 17¹⁵
- **Rodziców dzieci rocznicowych** wraz z dziećmi zapraszamy na Msze św. o 12³⁰ w każdą IV Niedzielę Miesiąca.
- **SCHOLA DZIECIEŃCA** – we wtorek o godz. 19⁰⁰.
- **Eucharystyczny Ruch Młodych** – we wtorek o 17¹⁵
- **MŁODZIEŻ** przygotowująca się do przyjęcia sakramentu bierzmowania ze szkół ponadpodstawowych spotyka się:
 - **KLASY III** Gimnazjalne w każdy poniedziałek o godz. 19⁰⁰ w Kościele
 - **KLASY I** średnie w każdy wtorek o godz. 19⁰⁰ w Kościele
- **Rodzice kandydatów do bierzmowania** mają spotkanie w III niedzielę października tj. 21.X. o godz. 19⁰⁰ w kościele oraz w II niedzielę marca.
- **KANDYDACI NA MINISTRANTÓW i MINISTRANCI** spotykają się we wtorek o godz. 17¹⁵. w sali obok Zakrystii
- **Lektorzy i Liturgiczna Służba Ołtarza Dorosłych** czwartek o godz. 20⁰⁰.
- **Katecheza** dla młodzieży pracującej, studiującej, bezrobotnej i tej, która pragnie pogłębiać swoje życie religijne oraz dla osób, które zaniedbały przyjęcie sakramentu bierzmowania, a pragną go przyjąć – w każdy czwartek o 19⁴⁵ zaczynamy od adoracji Najświętszego Sakramentu
- **KATECHEZA DLA DOROSŁYCH** w każdy poniedziałek po mszy św. wieczornej.
- Od I niedzieli października rozpoczynamy katechezę przedmałżeńską. Spotkania odbywają się w sali w podziemiach kościoła o godz. 19⁰⁰
- Za duszpasterstwo dzieci i ich rodziców odpowiedzialny ks. Adrian.
- Za duszpasterstwo młodzieży i ich rodziców odpowiedzialny ks. Maciej.

Pan Edward Stypuła

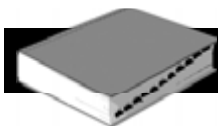
18 sierpnia 2007 r. odbył się pogrzeb Pana Edwarda Stypuły. W Jego ostatniej ziemskiej drodze, poza pogrążoną w smutku rodziną, uczestniczyła liczna grupa parafian z Polanki. Pan Edward naszej wspólnoty parafialnej dał się poznać jako gorliwy chrześcijanin, bardzo często uczestniczący w nabożeństwach tak niedzielnych, jak i w tygodniu. Jako członek Róży Różańcowej swoją modlitwą wspierał intencje naszej wspólnoty parafialnej i całego Kościoła. Często wspomagał Parafialny Zespół Caritas, służąc swoją pracą w chwilach, gdy potrzebna była pomoc męskich rąk i sił. Jednak Edward najbardziej rozpoznawany był przez parafian jako Pan od niedzielnej i świątecznej tacy. Od kilku lat, niemal w każdą niedzielę i święto podczas Mszy św. południowej i wieczornej, za przyzwoleniem ks. Proboszcza, brał koszyk i w imieniu

parafian uczestniczących w tych Eucharystiach zbierał ofiarę, zwaną tacą. Miał świadomość, że swoją posługą służy Bogu i parafianom Kościoła Chrystusowego na Polance. Czynił to w wielkiej skromności i delikatności, często pytając przed Mszą św., „czy dzisiaj potrzebna będzie moja pomoc”.

12 sierpnia br. na Mszy św. o 12.30 w naszym kościele po raz ostatni widzieliśmy Jego charakterystyczną silną sylwetkę w czwartej ławce. Schorowane serce Pana Edwarda, spracowane latami ciężkiej pracy fizycznej, zaniedbało. Zmarł w przededniu Święta Wniebowzięcia Matki Bożej, którą tak bardzo czcił. Najbliższa rodzina ś.p. Edwarda, ks. Proboszcz i ks. Wikarzy, członkowie Róż Różańcowych i wielu innych parafian otoczyło modlitwą Jego duszę, upraszając Matkę Bożą o wstawiennictwo przed tronem Boga Miłosiernego o przyjęcie go do grona Jego Wyznawców w Niebie.

Światłość wiekuistą, Racz mu dać Panie!

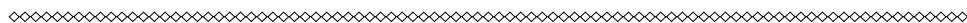

2007

WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH W DNI POWSZEDNIE O GODZ. 18.00.

- 5.XI. poniedziałek** – ul. Na Polance
6.XI. wtorek – ul. Parnickiego, Młynarska, Ćwiczebna, Kwiatowa
7.XI. środa – ul. Broniewskiego
8.XI. czwartek – ul. Zaulek Rogoziński
9.XI. piątek – ul. Żmigrodzka nr 22 – 36
10.XI. sobota – ul. Żmigrodzka nr 38 – 54
12.XI. poniedziałek – ul. Macedońska nr 1 – 21
13.XI. wtorek – ul. Macedońska nr 23 – 41
14.XI. środa – ul. Obornicka nr 2 – 22 parzyste
15.XI. czwartek – ul. Obornicka nr 24 – 36 i 78 – 106 parzyste
16.XI. piątek – ul. Obornicka nr 23 – 39
17.XI. sobota – ul. Obornicka nr 41 – 115
18.XI. poniedziałek – kartki bez adresu i z innych parafii

**Na kartkach wspominkowych koniecznie piszemy adres Ofiarodawcy!!!
Za zmarłych polecanych w wypominkach odprowadzamy Mszę św. o 18⁰⁰
Zachęcamy i zapraszamy do uczestnictwa w Eucharystii z przyjęciem
Komunii św. za swoich bliskich zmarłych.**

Ź działalności Parafialnego Zespołu Caritas w okresie letnim:

- Zespół sfinansował pobyt na koloniach Caritasu w Łebie dla 15 dzieci z najuboższych rodzin,
- na zakończenie Oktawy Bożego Ciała rozprowadzono wianki z kwiatów, uzyskano 410 zł,

- na Święto Wniebowzięcia NMP 15 sierpnia przygotowano 332 bukiety z ziół i kwiatów, za które uzyskano 1197,64 zł.

A. Krawczyk

Parafia p.w. Odkupiciela Świata

51-113 Wrocław, ul. Macedońska 2, tel. 071/3275045
www.odkupiciel.archidiecezja.wroc.pl

konto parafii:

Bank Millenium S.A.
28 1160 2202 0000 0000 6012 4586

konto Parafialnego Zespołu
Caritas: – 1% dla Caritas
Bank Millenium S.A.
70 1160 2202 0000 0000 6012 4606

Msze św.

niedziela:
7³⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 18⁰⁰
święta zniesione: 6³⁰, 10⁰⁰, 18⁰⁰
dni powszednie: 6³⁰ i 18⁰⁰

porządek wakacyjny:

niedziela:
7³⁰, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 20³⁰
dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰

Kancelaria parafialna:

pon., śr., pt. godz. 17⁰⁰ – 18⁰⁰
lipiec – sierpień:
pt. 8⁰⁰ – 9⁰⁰ i 17⁰⁰ – 18⁰⁰

Spowiedź

– 30 minut przed każdą mszą św.

Odwiedziny chorych

– pierwszy piątek miesiąca od 8⁰⁰

Sakrament Chrztu św.

– druga niedziela miesiąca na mszy
św. o 11⁰⁰

Nabożeństwa w ciągu tygodnia:

pon. godz. 18⁴⁰ – katecheza
dla dorosłych
wt. godz. 18⁴⁰ – różaniec
śr. godz. 18⁰⁰ – nabożeństwo do
M.B. Nieustającej Pomocy
czw. godz. 18⁴⁰ – 20⁰⁰ – adoracja
Najśw. Sakramentu
pt. godz. 7⁰⁰ i 18⁴⁰
koronka do Bożego Miłosierdzia
pierwsza sobota miesiąca godz. 18⁰⁰
– nabożeństwo fatimskie

Kurs przedmałżeński

– rozpoczęcie: początek października
i koniec lutego.

Dyżur charytatywny

– wtorki i piątki od 17⁰⁰ do 18⁰⁰

KSIĘŻA:

Ks. Stanisław Stelmaszek – proboszcz
Ks. Adrian Horak
Ks. Maciej Grochota

**Zajrzyj na stronę naszej parafii
w internecie!!!**

„Nowe Tysiąclecie” – on line!!!

www.odkupiciel.archidiecezja.wroc.pl

